

Беседа владике Наума на Шестом Молитвеном црквено-народном сабору 3.6.2018. године у манастиру Светог Николаја у Лозници код Чачка

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Благодат Светога Духа, браћо и сестре, сабрала нас је данас у овој светој обитељи да Богу узнесемо молитве, благодарења за све и свја, и да одржимо овај наш црквено-народни сабор, сада већ традиционални, шести по реду.

Ове године сабор смо посветили светим царским мученицима Романовим. Слава им и милост. Овај сабор разликује се од других сабора, тј. има своју додатну радост, а та радост се састоји у чињеници да су са нама данас наша браћа, борци за Веру, монаси, свештеници и мирјани, са Свете Горе, Румуније и Русије. Они су чули наш позив да се православни из свих крајева васељене удруже у заједничку борбу за Веру, и ево их данас, са нама овде, да заједнички, једним срцем и једним устима исповедамо Веру у једну, свету, саборну и апостолску Цркву и у оно што Она учи.

Прошле недеље смо, браћо и сестре, прославили велики хришћански празник Духовдан, силазак Светога Духа на свете апостоле. Тај празник нас је научио зашто је створена људска душа. Она је створена да се испуњује Духом Светим, да се усавршава Духом Светим, да Дух Свети буде душа наше душе. А ова данашња недеља посвећена је Свима Светима, највећим јунацима Христовим, који су душу своју испунили Духом Светим, прослављамо све свете у Цркви Божијој.

Њихов број је само Богу познат. Један мали број је записан у календар и у Житијима светих, много већи број људима је непознат, само је Богу познат, и данас све њих прослављамо.

Шта су то Сви Свети имали што их чини великим пред Богом? Одговара нам данашње Јеванђеље, браћо и сестре, - имали су: Праву Веру, љубав и крстоношење.

Права Вера, то је највећи дар од Бога, то је Истина Христова коју је Господ донео са неба, свети апостоли проповедали, свети оци одогматили, а свети мученици запечатали крвљу својом. Права Вера је темељ нашега спасења и темељ светости. Без Праве Вере немогуће је задобити било коју јеванђелску врлину. Сви свети су имали Праву Веру у срцу своје и она је неопходан услов за наше спасење, али не и довољан, браћо и сестре; потребно је да поред вере у срцу, имамо и исповедање те Вере устима својим. То нам Господ говори у данашњем Јеванђељу. Он каже: *"Ко призна мене пред људима, признаћу и ја њега пред Оцем Својим који је на небесима. А ко се одрекне мене пред људима, одрећи ћу се и ја њега пред Оцем Својим који је на небесима."* Видимо, браћо и сестре, из ових речи Господњих, да Он тражи од нас да га исповедимо и устима. Зашто? Зато што човек није само душа него и тело, а Господ је дошао да спаси целог човека, и душу и тело. Због тога је потребно да га устима исповедамо пред људима, да се не постидимо своје Вере.

Ову истину је свети апостол Павле изразио другим речима. Он каже: *"Срцем се верује за правду, а устима се исповеда за спасење."* Још каже: *"Ако признаш устима својим да је Исус Господ и верујеш у срцу своје - бићеш спасен."* Ето, сви свети су имали и Веру, и исповедање, и због тога су задобили толику небеску славу.

И ми по угледу на њих исповедамо Господа срцем и устима, а овај наш сабор није ништа друго, него исповедање Господа срцем и устима. Он је наша слава, наше оправдање, наше освећење и дар Божји. Слава Богу на том великом дару.

Друго што су сви свети имали била је љубав према Богу. Ако је права Вера темељ нашега спасења, онда је љубав кров свих врлина. Она је саткана од свих јеванђелских врлина. Бог је љубав, а Бога воли онај ко врши заповести Његове. Господ од нас тражи највећу љубав, већу од оца и од мајке, ћерке и сина. Због тога каже у данашњем Јеванђељу: *"Ко љуби Оца свога или матер своју већма него мене, није мене достојан. Ко љуби кћер или сина већма него мене, није мене достојан."* С правом то Господ тражи, јер Он нам даје живот вечни, даје нам душу и тело и све што је потребно за наше спасење, а родитељи само телесни живот. Сви свети су имали велику љубав према Богу, браћо и сестре. Љубав према Богу значи, дакле, да испуњујемо све врлине и да идемо путем свих светих.

Још су сви свети имали крстоношење. Сви су они били велики крстоносци, достојни Бога. Због тога Господ каже у данашњем Јеванђељу: *"Ко не узме крст свој и не пође за мном, није мене достојан."* А шта је крст наш, браћи сестре? То су животне невоље, увреде, болести, сиромаштво и све друго што нам долази у борби са телом, светом и ђаволом. Наш крст је само један мали ивер великог Крста Господњег. Заиста, у односу на крст који су носили сви свети, он је врло мали. Због тога се угледајмо на све свете и благодарно носимо крст свој кроз живот славећи Бога.

Ево, сви ми носимо крст прогона, то је велики дар Божији. Постоји прогон, браћо и сестре. Да он не постоји, данас би били у Дечанима, у Сопоћанима, у Црној Реци, али прогон постоји и

он је дар од Бога такође. То апостол Павле каже хришћанима свога времена: *"А вама је дано не само да верујете у Господа, него и да страдате за Њега."* Ето, и страдање је дар Господњи. Господ је и нама дао тај дар и слава и хвала Богу на њему.

Данас, браћо и сестре, сви свети, због своје праве Вере, због љубави и крстоношења имају велику славу код Господа. Њихове очи су упрте у све нас од нашега рођења и чекају да виде какав ће наш исход бити, да ли ћемо и ми победити у невидљивој духовној борби. Они се моле за све нас, али да би Господ чуо њихове молитве, браћо и сестре, потребно је и ми да бранимо своју Веру, да Господа исповедамо срцем и устима, да љубимо Господа, тј. да вршимо заповести Његове, и да благодарно носимо крст свој кроз живот. Само тада ће нам њихове молитве помоћи. Јер заиста, као што каже апостол: *«много су моћне молитве праведника потпомогнуте»*. Чиме? Нашим трудом, нашом Вером и нашим крстоношењем. Само ће тада Бог бити са нама. А када је Бог са нама ко ће против нас? Њему, Троједином Богу нашем, нека је и од нас свака слава, част и поклоњење, сада и увек и кроз све векове. Амин. Нека је сретан и Богом благословен данашњи празник свима. Бог вас све благословио.